RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3766/91

af 12. december 1991

om indførelse af en støtteordning for producenter af sojabønner, raps-, rybs- og solsikkefrø

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør indføres en ny støtteordning for producenter af sojabønner, rapsfrø og solsikkefrø, der er høstet i Fællesskabet; den bedste måde, hvorpå dette kan gøres, er at fastsætte en direkte betaling til producenter, der sår og har til hensigt at høste disse produkter; denne ordning anvendes fra tilsåning med henblik på 1992-høsten og afløser således bestemmelserne vedrørende støtte for oliefrø i forordning nr. 136/66/EØF (4) og forordning (EØF) nr. 1491/85 (5);

disse direkte betalinger bør afspejle de specifikke strukturelle karakteristika, der influerer på udbytterne, og det bør overlades til medlemsstaterne at udarbejde en regionaliseringsplan baseret på objektive kriterier; regionaliseringsplanerne må være i overensstemmelse med gennemsnitsudbyttet i de enkelte regioner i en given periode; der bør fastsættes en særlig procedure for behandlingen af disse planer på fællesskabsplan;

for at kunne beregne den direkte betaling må der fastsættes en forventet referencepris, et EF-referencebeløb, en beregningsmetode og hensigtsmæssige korrektionsforanstaltninger;

der må fastsættes regler for at tage hensyn til den særlige situation i Spanien og Portugal, herunder den forskellige hastighed, hvormed integreringen sker ifølge tiltrædelsesakten fra 1985;

så længe en helhedsløsning for støtte til planteproducenterne som foreslået af Kommissionen ikke er bragt i anvendelse, bør der foreligge en ordning med maksimale garantiarealer;

en kvalitetspolitik for rapsfrø er påkrævet;

medlemsstaterne bør iværksætte passende foranstaltninger for at sikre, at fællesskabsbestemmelserne vedrørende oliefrø overholdes;

der må fastsættes overgangsforanstaltninger, især for at sikre, at erhvervsdrivende, der ligger inde med lagre af oliefrø den 30. juni 1992, bevarer deres erhvervede rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning indføres der en støtteordning for producenter af sojabønner, raps-, rybs- og solsikkefrø.

2. Den i stk. 1 omhandlede ordning anvendes fra tilsåning med henblik på 1992-høsten og afløser bestemmelserne vedrørende støtte for oliefrø i forordning nr. 136/66/EØF og forordning (EØF) nr. 1491/85.

3. Produktionsåret for de i stk. 1 nævnte produkter begynder den 1. juli og slutter den 30. juni.

Artikel 2

1. Hver medlemsstat udarbejder en regionaliseringsplan, der indeholder kriterierne for fastlæggelse af særskilte produktionsregioner. De anvendte kriterier skal være relevante, objektive og tilstrækkeligt fleksible til at gøre det muligt at afgrænse specifikke homogene zoner af en minimumsstørrelse og tage højde for specifikke strukturelle karakteristika, der influerer på udbyttet, f.eks. jordens frugtbarhed, og bør i givet fald også omfatte en rimelig differentiering mellem kunstigt vandede og ikke kunstigt vandede arealer.

2. For hver enkelt produktionsregion skal medlemsstaten give nærmere oplysninger om arealerne og, når det er muligt, om udbyttet af korn og oliefrø i den pågældende region i femårsperioden 1986/87 til 1990/91. Der

(1) EFT nr. C 255 af 1. 10. 1991, s. 8.
(2) Udtalelse afgivet den 9. december 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) Udtalelse afgivet den 31. oktober 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(4) Rådets forordning (EØF) nr. 136/66 af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1720/91 (EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 27).
(5) Rådets forordning (EØF) nr. 1491/85 af 23. maj 1985 om fastsættelse af særlige foranstaltninger for sojabønner (EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 15), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1724/91 (EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 35).

beregnes et gennemsnitligt kornudbytte for hver enkelt region, idet året med det største og året med det laveste udbytte i den pågældende periode udelukkes ; når det er muligt, skal der laves en tilsvarende beregning for oliefrø.

3. Hver medlemsstat skal for hver region på grundlag af relevante, objektive kriterier bestemme, om det forventede regionale referencebeløb (og det endelige regionale referencebeløb) skal fastlægges på grundlag af en sammenligning mellem de regionale og Fællesskabets gennemsnitsudbytter for korn eller for oliefrø. Ved dette valg må medlemsstaten ikke komme til et samlet resultat, som er højere, end hvis den udelukkende havde anvendt enten kornudbytter eller oliefrøudbytter.

4. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres regionaliseringsplan sammen med al foreliggende dokumentation, herunder om nødvendigt de foranstaltninger medlemsstaten vil træffe i tilfælde af, at der indgives ansøgninger for tilsåning af uegnede arealer, når hovedformålet snarere er at opnå direkte betaling end at dyrke rentable afgrøder. Disse planer skal forelægges for Kommissionen inden en dato, som Kommissionen fastsætter efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

5. Kommissionen gennemgår de af medlemsstaterne forelagte regionaliseringsplaner og sikrer sig, at hver enkelt plan er baseret på relevante, objektive kriterier og er i overensstemmelse med de foreliggende oplysninger, især om Fællesskabets hidtidige gennemsnitsudbytte for korn (4,6 tons/ha) og for oliefrø (2,36 tons/ha) og det tilsvarende nationale gennemsnit.

Kommissionen kan gøre indsigelse mod planer, der ikke er i overensstemmelse med de relevante kriterier, herunder navnlig medlemsstatens gennemsnitsudbytte. I dette tilfælde skal planerne ændres af den pågældende medlemsstat, efter at denne har rådført sig med Kommissionen.

6. Regionaliseringsplanen kan på anmodning af Kommissionen eller på medlemsstatens initiativ ændres af den pågældende medlemsstat efter den i de foregående stykker anførte fremgangsmåde.

Artikel 3

1. Der fastsættes en forventet referencepris for oliefrø på 163 ECU/ton.

2. Der fastsættes et EF-referencebeløb for oliefrø på 384 ECU/ha.

3. For hver region som fastlagt efter artikel 2 fastsætter Kommissionen et forventet regionalt referencebeløb for oliefrø på grundlag af en sammenligning mellem enten kornudbyttet for den pågældende region og det gennemsnitlige kornudbytte for Fællesskabet (4,6 tons/ha) eller oliefrøudbyttet for den pågældende region og det gennemsnitlige oliefrøudbytte for Fællesskabet (2,36 tons/ha).

4. Inden den 30. januar i hvert produktionsår beregner Kommissionen efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF et endeligt regionalt referencebeløb baseret på den konstaterede referencepris for oliefrø. Den endelige beregning foretages ved at erstatte den forventede referencepris med den konstaterede referencepris ; der tages ikke hensyn til prisudsving, som holder sig inden for 8 % af den forventede referencepris.

5. Kommissionen kan foretage de endelige beregninger særskilt for hver type oliefrø for at undgå at favorisere en type oliefrø frem for en anden og for at tage hensyn til en eventuel anvendelse af artikel 6, herunder rimeligt hensyn til de lavere udbytter, der typisk er forbundet med dyrkning af sojabønner som mellemafgrøde.

6. Kommissionen offentliggør ovennævnte beløb i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* Offentliggørelsen ledsages af en kortfattet redegørelse for de foretagne beregninger.

Artikel 4

1. Producenter, der er etableret i Fællesskabet, og som sår og har til hensigt at høste de i artikel 1 nævnte produkter, kan ansøge om at blive omfattet af en regionaliseret ordning med direkte betalinger. Den direkte betaling foretages til den producent, som indgiver, ansøgningen, såfremt den medlemsstat, på hvis område bedriften er beliggende, anerkender retten til betaling.

2. For at opnå ret til betaling skal producenten senest på den dato, der er fastsat for den pågældende region :

— have sået frøene og

— have indgivet en ansøgning.

3. Der kan kun indgives ansøgninger for agerjord, der er dyrket i perioden 1989/90 til 1990/91, herunder arealer, der er registreret som taget ud af produktion i overensstemmelse med en offentligt finansieret ordning, enten midlertidigt græsbevokset areal som led i vekseldrift eller undtagelsesvis agerjord, der har været taget ud af produktion i hele den nævnte periode.

4. Ansøgningen skal indeholde :

a) detaljerede oplysninger om de områder, der er beplantet med hver enkelt type oliefrø, og

b) en udførlig dyrkningsplan for bedriften med angivelse af, hvilke arealer der skal anvendes til dyrkning af oliefrø eller en dyrkningskontrakt med en godkendt opkøber.

5. Producenter, der indgiver en ansøgning, er berettiget til forskudsbetaling af højst 50 % af det forventede regionale referencebeløb. Medlemsstaterne foretager den nødvendige kontrol for at sikre sig, at det er berettiget at udbetale forskuddet. Når det er godtgjort, at retten til betaling består, udbetales forskuddet.

6. Ansøgninger om yderligere betalinger skal indeholde bevis for, at der er høstet, idet det skal godtgøres, at afgrøden er solgt, eller producenten stadig ejer den. Når Kommissionen har offentliggjort de endelige regionale referencebeløb, udbetales der et restbeløb svarende til forskellen mellem forskudsbeløbet og det endelige regionale referencebeløb.

Hvis en producent godtgør, at han har bevaret ejendomsretten til produktet i en periode, der skal fastsættes nærmere, kan der udbetales en præmie for velordnet markedsføring. Beløbet og betingelserne for at opnå ret hertil fastsættes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

7. Uanset ovenstående bestemmelser skal producenter, som vil så sojabønner som mellemafgrøde, inden den 30. maj indgive ansøgning vedrørende de øvrige krav i denne artikel. Der kan ikke udbetales forskud til disse producenter.

8. Tidsplanen for udbetalinger til ansøgerne under den regionaliserede ordning fastlægges af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

Artikel 5

For Spanien og Portugal vil et nationalt forventet referencebeløb for solsikkefrøproducenter blive anvendt som udgangspunkt for regionalisering i disse lande. Disse beløb vil blive sat til 292 ECU/ha for Spanien og 272 ECU/ha for Portugal. Beløbene er faste, medmindre de maksimale garantiarealer for Spanien eller Portugal overskrides, og de kan eventuelt tilpasses på grundlag af udviklingen i priserne på verdensmarkedet, som fastsat i artikel 3, 4 og 6. For Spaniens vedkommende vil beløbet blive tilpasset i de efterfølgende år med henblik på at tage hensyn til overgangsordningerne i tiltrædelsesakten.

Artikel 6

1. For betalingerne gælder der en ordning med følgende maksimale garantiarealer:

Sojabønner

EUR 12	509 000 ha

Raps- og rybsfrø

EUR 12	2 377 000 ha

Solsikkefrø

Spanien	1 411 000 ha
Portugal	122 000 ha
Resten af Fællesskabet	1 202 000 ha.

2. Hvis arealet med oliefrø overstiger det maksimale garantiareal, nedsættes den tilsvarende direkte betaling med 1 % for hver overskridelse på 1 %. Ovenstående bestemmelser anvendes kun på de arealer, for hvilke der ansøges om en sådan betaling. Kommissionen nedsætter de direkte betalinger, når de endelige regionale referencebeløb er beregnet.

Artikel 7

1. Kun raps- og rybsdyrkere, der anvender frø af en godkendt kvalitet og sort, har ret til den direkte betaling.

2. Kommissionen fastlægger efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF, hvilke raps- og rybsfrø der er støtteberettigede i henhold til stk. 1.

Artikel 8

Kommissionen fastsætter efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF beløbene, reglerne for betaling af de direkte betalinger, herunder en regions minimumsstørrelse, samt de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne forordning.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF vedtages gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, navnlig bestemmelserne vedrørende:

— det minimumsareal, der skal dyrkes; disse bestemmelser skal især tage hensyn til kravene vedrørende kontrol og til den tilstræbte effektivitet for den pågældende ordning

— kontrol; disse bestemmelser skal bl.a. omfatte anvendelse af telemåling og/eller sandsynlighedsberegning på grundlag af bindende officielle dokumenter, der allerede er til rådighed i de nationale administrationer

— den i artikel 4, stk. 2, nævnte dato, som kan ændres for specifikke regioner for at tage hensyn til normale og særlige omstændigheder.

Artikel 10

1. Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1491/85 og de dertil knyttede bestemmelser i de forordninger, der er i kraft den 30. juni 1992, gælder fortsat efter denne dato for sojabønner, der er høstet i Fællesskabet og identificeret senest den 30. juni 1992.

2. Bestemmelserne i forordning nr. 136/66/EØF og de dertil knyttede bestemmelser i de forordninger, der er i kraft den 30. juni 1992, gælder fortsat efter denne dato for raps-, rybs- og solsikkefrø, der er høstet i Fællesskabet og identificeret senest den 30. juni 1992.

3. De relevante bestemmelser for Fællesskabets støtteordning for de i stk. 1 og 2 nævnte produkter gælder, indtil der ikke længere kan opnås fællesskabsstøtte for de pågældende produkter. De overgangsforanstaltninger, der er nødvendige for at lette afsætningen og en velordnet markedsføring af disse produkter, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

4. Forordning nr. 136/66/EØF og forordning (EØF) nr. 1491/85 samt gennemførelsesbestemmelserne hertil forbliver i kraft, i det omfang de er forenelige med bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 11

Hvis det skulle blive nødvendigt at fastsætte yderligere foranstaltninger eller overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den gældende ordning til den ordning, der fastsættes ved denne forordning, især hvis indførelsen af denne ordning giver anledning til større vanskeligheder for visse produkters vedkommende, vedtages disse foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1991.

På Rådets vegne

P. BUKMAN

Formand